

Valitus, jonka Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez on tehnyt 15.8.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-577/15, Uribe-Etxebarria Jiménez v. EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA), 29.5.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-534/18 P)

(2019/C 16/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez (edustaja: Rechtsanwältin M. Esteve Sanz)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- valituksenalainen tuomio kumotaan siltä osin kuin hänen ensimmäistä kanneperustettaan ei hyväksytty unionin yleisessä tuomioistuimessa ja hänen kolmas kanneperusteensa hylättiin osittain
- hänen vaatimuksensa, jotka ilmenevät unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen ensimmäisestä kanneperusteesta ja toissijaisesti, mainitun kanteen kolmannesta kanneperusteesta, hyväksytään
- EUIPO ja väliintulija veloitetaan korvaamaan kaikki hänelle unionin yleisessä tuomioistuimessa ja käsiteltävänä olevassa menettelyssä aiheutuneet tai aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste, joka jakautuu kuuteen osaan, kohdistuu valituksenalaisen tuomion perusteluihin, joiden mukaan unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty ensimmäinen kanneperuste asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 63 artiklan 1 kohdan, 64 artiklan 1 kohdan ja 76 artiklan 1 kohdan rikkomisesta EUIPO:n valituslautakunnan päätöksessä oli hylättävä, koska valituslautakunta oli perustellusti voinut hylätä valittajan ajoissa EUIPO:n valituslautakunnalle esittämän täydentävän perustelukirjelmän.

Ensimmäisessä osassa väitetään, että unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 81 artiklaa on rikottu perusteluvollisuuden täyttämättä jättämisen vuoksi, koska valituksenalaisessa tuomiossa ei otettu kantaa valittajan suullisessa käsittelyssä esittämään väitteeseen, jonka mukaan EUIPO:n vastineessa esittämiä väitteitä ei voida ottaa tutkittaviksi.

Toisessa osassa väitetään, i) että unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaa ja unionin yleisen tuomioistuimen 81 artiklaa on rikottu, koska riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta ei luettu viran puolesta niihin syihin, joiden vuoksi valittajan vaatimusta mitättömyysoasastossa esitetyn käyttöä koskevan näytön tutkimisesta uudestaan ei otettu huomioon; ii) että valittajan puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska valituksenalaisessa tuomiossa EUIPO:n vastineessa esittämä uusi perustelu hyväksyttiin sen sijaan, että olisi viran puolesta todettu valituslautakunnan päätöksen perustelujen puutteellisuus; iii) että tosiasioita on vääristelty, koska valituksenalaisessa tuomiossa on todettu, että valituslautakunta jätti perustellusti huomioimatta valittajan kirjelmän, vaikka valituslautakunta ei jättänyt tätä kirjelmää huomioimatta.

Kolmannessa osassa väitetään, että tosiasioita ja konkreettisesti selvityksiä, jotka on esitetty valituksen perusteluja koskevissa kirjelmissä (alkuperäisissä ja täydentävissä kirjelmissä), jotka valittaja toimitti EUIPO:n valituslautakunnalle, on vääristelty.

Neljännessä osassa väitetään, että asetuksen N:o 207/2009 63 artiklan 1 kohtaa, 64 artiklan 1 kohtaa, 57 artiklan 2 kohtaa ja 76 artiklan 1 kohtaa on rikottu tulkitsemalla näitä artikloja virheellisesti valituksenalaisessa tuomiossa, kun siinä on vahvistettu, että EUIPO:n valituslautakunta ei päättää valittajan vaatimuksesta, jota oli käsitelty valituslautakunnassa.

Viidennessä osassa väitetään, että asetuksen N:o 207/2009 64 artiklaa on rikottu toteamalla valituksenalaisessa tuomiossa, että koska kysymystä tosiasiallisesta käytöstä ei ole nimenomaisesti esitetty valituslautakunnassa, se ei ole sellainen oikeuskysymys, joka valituslautakunnan olisi välttämättä ratkaistava siinä vireillä olevan riidan ratkaisemiseksi.

Kuudennessä osassa väitetään, että asetuksen N:o 207/2009 64 artiklaa ja 60 artiklaa ja asetuksen N:o 2868/95⁽²⁾ 49 säännön 1 kohtaa on rikottu soveltamalla tapaukseen näitä molempia artikloja koskevaa oikeuskäytäntöä, joka koskee EUIPO:n valituslautakunnan valitusten tutkittavaksi ottamista, kun taas käsiteltävässä asiassa valituslautakunta ei ole todennut jättävänsä valitusta tutkimatta, ja vaikka se olisi todennut näin, se olisi rikkonut mainittuja artikloja, koska valittajan esittämät kirjelmät eivät olisi johtaneet tutkimatta jättämiseen.

Toinen valitusperuste, joka koostuu kahdesta osasta, kohdistuu valituksenalaisen tuomion perusteluihin, joiden nojalla kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan rikkomista EUIPO:n valituslautakunnan päätöksessä, hylättiin osittain unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Ensimmäisessä osassa väitetään, että unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 81 artiklaa on rikottu, koska valituksenalainen tuomio on perusteltu puutteellisesti perustelematta merkitystä, joka on annettu EUIPO:n mitättömyysoaston ja valituslautakunnan pohdintoille ja päätelmille tavaroista, jotka aikaisemman tavaramerkin rekisteröinnin on katsottava kattavan. On kyse myös mainittujen pohdintojen vääristelystä, koska niille tuomiossa annettu merkitys on ristiriidassa mainituissa päätöksissä tehtyjen arviointien, asianosaisten huomautusten ja menettelyssä esitetyn näytön kanssa.

Toisessa osassa väitetään, että asetuksen N:o 207/2009 8 artiklaa on rikottu, koska valituksenalaisessa tuomiossa tarkasteltavana olevan riidanalaisen tavaramerkin kattamat luokkaan 42 kuuluvat palvelut ja tavarat, joille aikaisempaa tavaramerkkiä pidettiin rekisteröitynä, katsottiin samankaltaisiksi.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van Cassatie (Belgia) on esittänyt 29.8.2018 – IK

(Asia C-551/18 PPU)

(2019/C 16/35)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Cassatie

Pääasian asianosaiset

Valittaja: IK

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko puitepäätöksen 2002/584/YOS⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan f alakohtaa tulkittava siten, että on riittävää, että pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen ilmoittaa eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä vain tuomitun täytäntöönpanokelpoisen vapausrangaistuksen mutta ei samasta teosta ja samassa tuomioistuimen ratkaisussa määrätyn valvontaseuraamuksen kaltaista oheisseuraamusta, joka johtaa tosiasialliseen vapaudenriistoon vasta sen jälkeen, kun ensin mainittu vapausrangaistus on suoritettu, ja vasta sen jälkeen, kun rangaistusten täytäntöönpanosta vastaava tuomioistuin on tehnyt siitä nimenomaisen päätöksen?